DE
BETOVERDE
BEKKER,

OFTE EEN

OVERTUYGENT BEWIJS

Dat het Boek vande Heer *Bekker*, genaemt de *Betoverde* WEERELT, doorsaeyt is met de onredelijkste Redenering, notoirste Onwaarheeden en andere schadelijcke gevolgen;

WAAR DOOR

De Waare *Reeden* verlogent, de Waarheyt vervalst, en de Deught ontsenuwt wert.

De Saduceen *seggen datter geen Opstanding en is, noch* Engel, *noch* Geest, *maer de* Fariseen *gelooven het beyde.* ACT: VIII: vers 23.

In 'sGRAVENHAGE,
By BARENT BEEK, Boek, en Konstverkooper, woont op het Spuy, Anno 1691.

Daar Redenloose Reen' ten hooghsten top-punt steygert:
Daar wert Gods Heylig woort gelooft, en list geweygert;
Daar maaktmen Slaaf, en seyt, swijgt Bijbel, of spreekt soo:
Of daar gy anders spreekt hoor ik u niet, of noo.
Ik ken het eerste Licht, van 't hoogste Licht geschapen,
'T is plomp, 't is vals, 't is dul, dat men niet na wil apen
Al wat een ander weet, of voelt, of hoort, of siet;
'T is suffery of droom van d'een of ander Griet.
Dist op ook wat gy wilt, het is noch goet, noch lekker;
Soekt gy een voorbeelt? komt, gy vint dit klaar in Bekker,
Daar is noch Geest, noch Spook, noch Engel; wat men praat,
'T bewijs is bondig; want het Bekker dus verstaat.

DEN DRUCKER
AAN DEN
LEEZER.

BEMINDE LEEZER.

EEr dat ick tot mijn ooghmerck van het maecken deſer Voor-reden quam, gelijck U in het laetſte der ſelve ſien ſult, raeckende het beantwoorden van het geene *D: Becker* aengaende my in het begin van ſyn Quarto Boeck heeft gelieven te ſeggen, ſoo en heb ick het niet ondienſtig geoordeelt U voor af te ſeggen, dat het niet alleen een ſeeckere, en ontwyffelbaere waerheyt is, datter *Geeſten* en *Duyvelen* zyn, maar dat de ſelve van het begin des *werelts* tot deſen tijt toe, door toelatinge van den *Almaghtigen*, die haar altijt aan de keeten ſijner voorſienigheyt vaſt hout, hebben geregeert, en tot het eynde des *werelts* toegelaten ſullen worden, tot het bevorderen van het *Ryke* der Duyſterniſſe, dewijl het haar beſigheyt is als des menſchen tegenpartyen om te gaan als brieſchende *Leeuwen*, ſoekende wien ſy ſoude mogen verſlinden; te meer, naar dien haar tijt (vergeleken met de eeuwigheyt) kort is, daarom niet naar latende alle haare liſten, tot des menſchen verderf ſtrekkende, in 't werck te ſtellen, als ſijnde doch vyanden vande heyligheyt; immers heeft *Beelzebub* (den overſte der *Duyvelen*) ſoo langh gewoelt en gewoedt tot dat hy onſe voor Ouders

ders *Adam* en *Eva* van het heerlijcke evenbeelt *Gods* (bestaende in geregtigheyt en heyligheyt) berooft had, en naademaal hy gewoon is de verbodene vrucht, door een valsche schyn en voorgevinge by de menschen aengenaam en smakelijck te maaken, om haar daar door inden poel des verderfs te doen neder sinken, soo heeft hy dese sijne practique aande gantsche eerste werelt in het werck gestelt: want den *Leezer* en moet niet denken, wanneer hy inde H: Schriftuyr leest vande menschen in de eerste werelt, dat haare boosheyt menigvuldigh op der aarden, en dat al het gedigtsel der gedaghten sijnes herten ten allen dage alleenelijck boos was, als of dat onkruyt alleen soude sijn voort gesproten uyt des menschen verdurven herte, sonder dat de Duyvel sijn quaat saat daar onder soude gesaayt, en hy het verlydende oogh des menschen de voorwerpen, die hem tot het uytvoeren vande genegentheyt sijnes herten konde aansetten, niet aangenaam en beminnensweerdigh soude gemaekt hebben, dewyl hy naeuwkeurig let op de uytgangen des herten, en waar toe sigh de selve wel het meeste genegen toonen, om alsoo sijne raatslagen daar naar aan te stellen; doch om nu niet te blyven by de eerste werelt, isset oock in verdere tijden niet klaar gebleken? dat dien grooten Appollion, ick meen den Duyvel met sijn Trauwanten geregeert hebben; om nu niet te spreeken van Sodoma en Gomhorra, van de welke de Inwooners door haare daden betoont hebben dat haare herten gelijck als die van Ananias en Saphyra door den Duyvel vervult en beseten waren, hebbende daarom Gods regtveerdige gramschap door haare totale ruine moeten gevoelen: isser

isser wel een Koninkrijk of Lantschap daar de Duyvel geen Heerschappy voert over eenige menschen, die onder het Koninckrijk der duysternisse behooren, dewijl hy doch over al heerst inde kinderen der ongehoorsaamheyt; waar uyt spruyt doch voort alle de godloosheyt, 't geen nu inde werelt tot sulken extraordinare hoogte gestegen is? moet men niet seggen, om dat *Godt* niet alleen de menschen aan het goetdunken van haar herte schynt overgegeven te hebben, om dingen te doen die niet en betamen, en om alderley sonden girigtlijck te bedryven; maar oock om dat hy de Duyvel met sijn trauwanten toegelaten heeft van om te treckken op de aerde, en die te doorwandelen, en alsoo te woeden onder dat volk, waar van hy de *Heer* is; doch gelijck als het seker is datter Duyvelen zyn, soo en isset oock geen mindere waarheyt, dat sy altijt hare yveraars en voorstanders gehadt hebben; doch echter synder weynige geweest die opentlijck dorsten seggen, datter geen Geesten, noch Duyvelen waaren, als alleen sulke die sigh niet en ontsagen den naam van *Atheisten* te dragen, alsoo tegen sprekende het woort van de Godt der waerheyt. *Waerde Leezer*, dewijl eene Domine *Bekker* de vryheyt heeft gehadt om onlanx soodanige stellingen door den druck gemeyn te maaken, waar door een volk of Natie veel quaats soude kunnen ingeboesemt werden, dewijl sy strydigh sijn met het woort des levendigen Gods, soo en heb ick niet willen naar laten om het volgende Tractaat (door een oprecht Liefhebber van God en syn waarheyt, tot wederlegginge van D: Bekkers Boek (genaamt de Betoverde werelt) opgestelt, in het licht te doen komen, op dat de waarheyt sonne-klaar soude schynen, en niet met woorden

of ſaken, al oordeeltmen de ſelve met uyterlijke kennis te ſamen gevoecht, verduyſtert werden.

D: Bekker, wel is waar heeft mijn de eer gedaan, om mijn naam onlanx voor aan in ſijn boven genoemt boek te ſtellen, daar hy geliefde te ſeggen dat mijn perſoon hem onbekent was, en dat hy my noyt yets te drukken heeft gegeven, willende daar mede te kennen geven, als of de twee eerſte Boekken vande Betoverde werelt (door Hero Nauta tot Leeuwaarden in Octavo gedruckt,) ſijn principaal niet en was, het geen den *Leezer*, ſoo hy de ſelve gelieft te doorbladeren, nogtans contrarie bevinden ſal, dewijl men de ſelve ſaaken, die men in D: Bekker ſijn Quarto boek bevint, oock daar in ſal uytgedruckt ſien, en van wien doch ſoude den voornoemde Hero Nauta anders het principaal hebben bekoomen, dan van den Autheur ſelfs: doch het is dien goeden man te vergeven, dat hy ſulkx heeft gelieven te ſeggen, dewijl hy doch mede onder het getal der betoverde menſchen, en wel onder de voornaamſte inde werelt moet gerekent worden: want als ſijn oogen eens ſullen geopent ſijn, ſoo ſal hy de waarheyt beter kunnen voortbrengen; het ſal maar de plicht van alle godſaligen zyn, dat ſy yverigh tot God voor hem bidden, dat dien alleen wyſe Heere door ſyn Geeſt eens de rechte waarheyt, en klare bevattingen van ſijn H: Woort aan ſijn conſcientie wil openbaar maaken, op dat God in, en door ſijn waerheyt noch door hem mag verheerlijckt werden: Amen het zy alſoo.